

tico agro ἀναβλήθειαν suā fert acceptam, eoque nomine omnibus illis debitorē se agnoscit memorem & gratum.

Σχόλια. Αἰχμώομαι ἢ ἄς ἐμαυτῆ ζυμφοράς.] τὰ συμβάντα μοι φησὶν αἰχμώομαι. εἰς γινώσκῃ ἢ ἐλθὼν καὶ ἀφ᾽ ἡσπιν ὡν ἔπραττον, ἀφ᾽ εἴται ἄς μὲν ἀδικῶν ἴω. Οὐδ᾽ ἐκείν᾽ ἀρ οὐδ᾽ ἐ ταῦτα.] ἔτε φεύγων τοὺς ἀγαθοὺς, οὔτε μετὰ δίκων τοὺς φαύλους. οὔτε τοὺς κακοὺς πλατίζων, οὔτε τὴς ἀγαθὸς ἀφαιρέμελός τ᾽ πλῆτον. Αναστρέφας.] ἰκανὴ γδ δὲ πόδ᾽ εἰς ἀκασιε ἀμαρτήματος, ἢ δόρθωσις.

GERARDVS. Οἷσις.] Plutus cū circumspiciens improbissimos quosque & flagitiosissimos videret opulentos per se factos, exclamat, οἷσις, cum qualibus, & quātam iniquis viris versatus sum! ξυῶν ἐλάνθανον. Est ξυῶν participiū à ξυῶμι eum aliquo ago. ἐλάνθανον, ab anormi λανθάνω. Notanda cōstructio, vt λανθάνω per aduerbium imprudenter, vel per nomen imprudēs, si-

ue per imprudentiam exponatur. Participium autem conuertatur in suum verbum, quod erit eius temporis & modi cuius erat λανθάνω. Propterea redde ξυῶν, ξυῶλω versabar, ἐλάνθανον imprudenter. Muta tempus, λανθάνω ξυῶν, imprudens verfor. Per futurum λήθμαι ξυῶν, imprudenter versabor. Iam per tempus perfectū ξυῶν λέλθμαι, nesciui me versatum. εἰδῶς ἐδέν, nihil comperti habens, nullū discrimen faciens. ὁ τλήμων. ὁ notationem habet excellētiae: insignis ego miser, infelix vt si quis alius. ὧς pro ὅτι, ἐδὲ ἐκείνα, neque illa rectē faciebam, eum malos ditarem, ἐδὲ ἐλάνθαι, neque hæc, cū inimopes esse bonos sinerem. ἐδρων, imperfectū à δρω. Ἐνεδέν.] δίδωμι creat imperfectum ἐδίδων. sed visitatus est, quod à primitiuo desumitur, δίδω, ἐδίδον. Vnde fit contractē ἐδίδου & compositē ἐνεδίδου.

Χρ. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας. ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι

Οἱ φαινόμενοι πῶρα χεῖμ᾽ ὅταν περὶ πῆ πῆ εἶ.
Νύτῃσι γδ καὶ φλώσι τὰν πικρήμα,
Ἐν δεικνύμενοι ἐκαστος δ᾽ νοιᾶν πνα.
Ἐμὲ γδ πῆς ἐ περσεῖτε; ποῖθ οὐκ ὀχλῶ
Περεσεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ περσευπικός;
Γυ. Ω φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετα.
Φέρε νυῶ, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματ᾽
Ταυτὴ κατὰ χίω θυ λαβοῦσα. Πλ. Μῆδα-

μῶς.
Ἐμοῦ γδ εἰσιόντ᾽ εἰς τὴν οἰκίαν
Περώσει, καὶ βλέψαντος, ἐδέν ἐμφέρειν
Πρεπῶδες ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

Γυ. Εἴτ᾽ οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσμα-

Σχόλια. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας.] ὁ Χρεμύλος ἀγανακτεῖ, πολλῶν αὐτὸν ἀσπασμῶν ἐπεμχόντων. οἱ τινες πορὶ οὐδ᾽ ἐώρων αὐτὸν πένητα ὄντα νυκτὶ πλετήσαντα κολακείων. ἐς ἢ τὸ βάλλ᾽ ἐς κόρακας παρ᾽ ἰσθνοῖαν πῶρα ποῖθ ἐν, ἐμὲ γδ βάλλ᾽ ἐς μακαρίαν. πῶρ ἐ ἀλαχὲ δεδήλω.] δηλοῖ ἢ τὸ ῥίψαι αὐτὸν εἰς φθοράν. τοῖστων γάρ τι τὸ ἐς κόρακας, τὸ ἢ πῶρα χεῖμα νυκτὶ ἀντὶ τ᾽ κατ᾽ αὐτὸ τὸ πῶρα χεῖμα. καὶ ὡς εἰπεῖν πῶρα χεῖμα. ἐ μὲν πορὶ πῶρα χεῖμα. διὸ ἐρμηνεύων ἐπήγαγχε. ὅταν πῶρα χεῖμα τις εἶ. ἢ γοῦν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπ᾽ ἀγορᾷ οὐ πορὶ αὐτῆς.

GERARDVS. Βάλλ᾽.] Chremylus illis succenset, qui vbi ditiozem eum factum viderunt, obsequiosi ad eum conuolarūt, & beneuoli, qui prius tamen aspectu etiam eum non fuissent dignati: rebus olim afflictis miserum aspernabantur, & deserebant, at eundem rebus bene cedentibus, ficto obtundunt obsequiolo. Est βάλλ᾽ à βάλλω, actiuum pro passiuo, βάλλ᾽ ἐς coniciaris, relegeris, vel subauditur accusatiuus αὐτόν. Antea dixit ἔρρε. à comica festiuitate non fuerit alienum, quod de Stratonico Atheniēsi citharædo, & musico celeberrimo, scriptum extat: is cū in psalten, molestius nescio quid obstrepentem incidisset, pro, βάλλ᾽ ἐς κόρακας dixit literula vna per iocū deprauata, βάλλ᾽ ἐς κόρακας, χαλεπὸν. ἢ πῶρα χεῖμα. φαινόμενοι, rectē visi, & apparentes, re vera

C H. Abi in malam rem: quāam molestum illud genus

Amicorum, qui amici existunt protenus, Sicuti secundiore esse res vident. Nam & lancinant me: & propè crura infringunt mihi,

Dum quisque suam declarat beneuolentiam. Nam quis me hodie in foro non allocutus est? Qua turba senum non illic me circumdedit?

MV. Optatissime vir, & tu, & tu, quā plurimum Saluete: Age autem, sicut patrij moris est, Bellaria hæc accipio, & in caput tuum Effundo. PL. Minime. Nam me, qui nunc tuam domum

Primum ingredior oculatus: nihil efferre, sed Potius inferre quidpiam decet. MV. Quid? an Hæc tu misilia à me non accepturus es?

E enim φίλοι non sunt. πῶρα χεῖμα ilico, statim vbi fortunam in melius mutatā olfecerunt, & quasi in ipsa status permutatione. τὰ ἀντικλήματα, κλήμα est iura, opposita pars, ἐντικλήμιον, id est, crus vocatur. Non modò sequuntur adulateores sed vt conspicui sint magis, offerunt sese, verum tanta multitudine vt ab illis tantūm non opprimatur. τίς, admirationem potius habet, quām interrogationem, quis non? quasi nemo non: ergo omnes. Sic ποῖος ἐκ, quanta nō turba, maxima igitur. ἐν ἀγορᾷ. Ab Æsculapij æde rediēs domum suā, per forū illi fuit iter. περσευπικός. Grauitas senes decet. & illis potius honos debetur, quām ab illis vlli debeat, sed hoc præposterē fit, vbi senex inops iuniori occurrit potētiori. ὦ φίλτατε. Chremylōne marito, an Pluto hæc? Est enim salutatio hæc prima ex propensiore animo profecta. Cæteræ sunt perfunctoriæ. Vidimus antea hanc mulierem magis de Pluto, quām de Chremylo sollicitā, quare credibilis est, hoc illi, quām Chremylo dici, & ita re habere quæ sequuntur confirmant. φέρε νυῶ. Excitat Plutum ad id quod facturū est, νόμος. hoc obtendit, ne quid ineptē videatur suscepisse. καταχέω, effundo: hoc presenti tēpore monstrat, quām πρόπτα fuerit in spargendis carachysmatis. Nā, vt & hoc sciatur, non modò in seruos